

РЕШЕНИЕ

№ 3899

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 15.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **6541** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 13, ал. 5 от Закона за социалните помощи (ЗСП).

Образувано е по жалба на Б. Х. И. срещу заповед № И – 843 от 18.08.2010 г. на директора на Д. „С. П.” – В., потвърдена с решение № РД – 01 – 361 от 03.09.2010 г. на директора на Регионална Д. за С. П. – С. град.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като твърди, че гарантираният минимален доход за сумата от 65 лева не отговаря на стандарта на живот към днешна дата. Счита, че отказът на административния орган да отпусне целева помощ за отопление за отоплителния сезон 2010 /2011 е издаден в нарушение на материалния закони и следва да бъде отменен.

Ответникът – Д. на Д. “С. П.” – В., чрез процесуалния си представител адв. Я изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд С. град, I отделение, IV състав, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

С молба – декларация вх. № И -843 от 02.08.2010 г. по описа на ДСП В., подадена от Б. Х. И. е поискано отпускането на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2010/2011 г. В молбата лицето посочва, че е семеен, живее със съпругата си в апартамент под наем, състоящ се от една стая; доходът на семейството възлиза на сумата от 375,87 лева; няма други доходи, движимо и недвижимо имущество. Към молбата-декларация е представено ЕР № 1070 от 079/30.04.2009 г. та

ТЕЛК – Общи заболявания IV МБАЛ – С. ЕАД, с което на Б. Х. И. е определена 96 % трайно намалена работоспособност без чужда помощ със срок на инвалидността за три години до 01.04.2012 г., както и ЕР № 1287 от 130/08.10.2009 г. на ТЕЛК – Белодробни заболявания, с което на съпругата на оспорващия – Димка Р И е определен 76 % трайно намалена работоспособност със срок на инвалидността до 01.10.2011 г.

Въз основа на подадените документи е изготвен социален доклад по молбата – декларация с вх. № и – 843 от 02.08.2010 г., подадена от Б. Х. И., в който е отразено, че средномесечният доход на семейството е за сумата от 375, 87 лева и този доход е намален с коефициент 1,104 (след 2008 г.), като е получен средномесечен доход на семейството за последните шест месеца в размер на 340,46 лева. В доклада е посочено, че диференцираният минимален доход за отопление на семейството е в размер на 323,70 лева (чрез използване на основанията по чл. 2, ал. 4, т. 15 и т. 16 от Наредба № РД – 07 – 5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целеви помощи за отопление), който е по-малък от получения средномесечния доход в размер на 340, 46 лева. Въз основа на това е направено предложение да бъде постановен отказ за отпускане на целева помощ за отопление, тъй като средномесечният доход за предходните шест месеца е по-висок от ДМДО и не отговаря на условията на чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД – 07-5 от 16.05.2008 г.

Административното производство е приключило с издаването на заповед № И – 843 от 18.08.2010 г. на директора на Д. „С. П.” – В., с която на Б. Х. И. е отказано отпускането на целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2010/2011 г.

Заповедта е връчена на адресата на 30.08.2010 г., като от същия е подадена жалба до директора на РДСП – С. град с вх. № 94ББ/20 от 31.08.2010 г. С решение № РД – 01-361 от 03.09.2010 г. на директора на РДСП – С. град е отхвърлена жалбата на Б. Х. И. и е потвърдена заповед № И – 843 от 18.08.2010 г. на директора на Д. „С. П.” – В..

При така установената фактическа обстановка съдът формулира следните правни изводи:

По делото липсват данни за точната дата на връчване на решение № РД – 01 – 361 от 03.09.2010 г. на директора на РД „СП” – С. град, като жалбата до Административен съд С. град е подадена направо пред съда с вх. № 17019 от 08.09.2010 г. Следователно, жалбата е подадена в 14 - дневния преклузивен срок, установен в чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му от закона правомощия, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и на материалния закон. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.

В Закона за социалното П. е предвидена възможност за отпускане на месечни, целеви и еднократни социални помощи. Съгласно чл. 12, ал. 4 от ЗСП условията и редът за предоставянето на целевите помощи за отопление се уреждат с Наредба на министъра на труда и социалната политика. Разпоредбата на чл. 2 от Наредба № 7-05 от 16.05.2008 г. определя, че право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните шест месеца преди месеца на подаване на молбата – декларация е по-нисък или равен на диференцирания минимален доход за отопление (ДМДО) и отговарят на условията по чл. 10 и чл. 11 от ППЗСП. Основа за определяне на ДМДО е гарантираният минимален доход (ГМД), чийто месечен размер се определя с акт на Министерски съвет. За процесния случай той е за сумата от 65 лева

съгласно Постановление № 6 от 15.01.2009 г. на Министерски съвет за определяне на нов месечен размер на гарантирания минимален доход, считано от 01.01.2009 г. По отношение на жалбоподателя се установява, че същият е декларирал средномесечен доход (СМД) за последните шест месеца в размер на 375, 87 лева(съобразно получените от него и съпругата му доходи от пенсия – за оспорващия - в размер на 205,25 лева, а за съпругата му – 170,62 лева), като този доход е коригиран с коефициента по чл.2, ал. 2 от Наредбата – 1,104 и е получен СМД в размер на 340, 46 лева. Като основание за определяне на ДМДО на жалбоподателя са използвани посочените в чл. 2, ал. 4, т. 15 и т. 16 от Наредбата стойности – по т. 15 – за лице с трайно намалена работоспособност 70 и над 70 на сто – 223,2 на сто от ГМД (който критерий се отнася за съпругата на жалбоподателя) и по т.16 – за лице с трайно намалена работоспособност 90 и над 90 на сто – 274,8 на сто от ГМД (на който критерий отговаря самият жалбоподател). Въз основа на тези стойности е образуван ДМДО в размер на 323,70 лева (223,2 % +274,8 % x 65 лева), която сума е по-ниска от получавания от жалбоподателя средномесечен доход за последните шест месеца в размер на 340,46 лева. Следователно, законосъобразно е постановен отказ от страна на административния орган – директора на Д. „С. П.” – В. да бъде отпусната целева помощ за отопление на молителя Б. Х. И.. Мотивите за издаване на оспорения административен акт, че средномесечният доход за предходните шест месеца е по-висок от ДМДО – чл. 2, ал. 1 от Наредба № 07-5 от 16.05.2008 г. са обосновани и се подкрепят от събраните в хода на административното производство доказателства.

В жалбата се излагат доводи, че гарантираният минимален доход в размер на 65 лева е много занижен и не отговаря на реалния стандарт на живот, които съображения са неотнормими към предмета на спора.

Въз основа на гореизложеното жалбата на Б. Х. И. следва да се отхвърли като неоснователна. Лицето не отговаря на първото условие, посочено в чл. 2, ал. 1 от Наредбата, а именно – средномесечният му доход за предходните шест месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация да е по-нисък или равен от ДМДО. Следователно, оспорената заповед на директора на Д. „СП” – В., с която на Б. Х. И. е отказано отпускането на целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2010/2011 г. е издадена при правилно прилагане на материалния закон.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 АПК, Административен съд С. град, IV състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Х. И. срещу заповед № И – 843 от 18.08.2010 г. на директора на Д. „С. П.” – В., потвърдена с решение № РД – 01 – 361 от 03.09.2010 г. на директора на Регионална Д. за С. П. – С. град.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: